

Dosarul nr. 1-186/2025
1-25138996-26-1-30092025

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

07 noiembrie 2025

or. Rîșcani

Judecătoria Drochia
sediul Rîșcani

Instanța de judecată în componența:

Președintele ședinței, judecător

Grefier

Cu participarea:

Procurorului în Procuratura raionului Dondușeni

Avocatului

Inculpatului

Sergiu Godorogea

Diana Mazur

Anatolie Banaru

Victor Șova

Vadim Gavriliuc

a judecat, în ședință de judecată publică, **cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală**, cauza penală de învinuire a lui

Gavriliuc Vadim*** –**

născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în s. ***** raionul Rezina, studii medii de specialitate, de naționalitate moldovean, divorțat, un copil minor la întreținere, supus serviciului militar, angajat în domeniul construcțiilor, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale.

în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal al RM, _

Termenul de examinare a cauzei: 30 septembrie 2025 – 07 noiembrie 2025.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință, instanța de judecată,

A constatat:

Gavriliuc Vadim ***** la data de 12.07.2025 aproximativ la orele 01:30, conducând automobilul de model «OPEL ZAFIRA», cu numărul de înmatriculare *****, la ieșirea din or.Dondușeni, pe str.Independenței spre s.Țaul raionul Dondușeni, a fost stopat de către angajații Serviciului Patrulare Edineț-Otaci-Briceni-Dondușeni al Direcției Patrulare NORD, a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, echipajul fiind compus din domnii GROSU Vadim și CHIPERI Dorin, cu automobilul de serviciu de model «DACIA DUSTER», cu numărul de înmatriculare MAI 9909, pentru verificarea actelor de conducere.

Aceștia din urmă, se aflau în exercitarea obligațiilor de serviciu ce țin de menținerea și asigurarea respectării ordinii publice, precum și asigurarea securității circulației rutiere, aflați în exercițiul funcțiunii conform dislocației stabilite pentru ziua respectivă, care, în conformitate cu prevederile art.123 alin.(2) din Codul penal, sunt persoane publice, iar potrivit art.385 și art.400 din Codul contravențional, au calitatea de agenți constatatori și, în virtutea funcției deținute, sunt în drept să întocmească procese-verbale cu privire la contravenție, ce țin de competența lor.

În cadrul verificării actelor, angajații poliției au stabilit că **Gavriliuc**

Vadim***** nu deține permis de conducere și, prin urmare, nu era în drept să conducă mijloace de transport. Totodată, conducătorul auto a fost suspectat rezonabil că, a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică.

Astfel, angajații INSP au purces la documentarea cazului, supunându-l pe **Gavriliuc Vadim ******* testării alcoolscopice, în rezultat la ce s-a constatat că, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către acesta este de 0,92 mg/l, adică depășește cu mult limita admisibilă (*pentru care fapt, la data de 14.07.2025 s-a pornit urmărirea penală în cauza penală nr.2025110117, pe art.264¹ alin.(5) din Codul penal*).

La rândul său, **cet. Gavriliuc Vadim******* având intenția de a se eschiva de la răspundere penală pentru faptul că, a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, a cerut angajaților de poliție să fie eliberat de careva răspundere și să nu fie documentat și, urmărind scopul mituirii, acționând cu intenție directă, a promis, după care a oferit și dat personal angajaților INSP, GROSU Vadim și CHIPERI Dorin surse financiare în sumă de 500 lei MD (în cinci bancnote cu nominalul de 100 lei fiecare), pe care i-a pus personal pe suportul din portbagajul automobilului de serviciu de model «DACIA DUSTER», cu numărul de înmatriculare MAI 9909, cu scopul de a-i determina pe aceștia, ca să nu-l documenteze pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică.

Cet. Gavriliuc Vadim *****, a fost avertizat, în mod verbal, de către colaboratorii de poliție, despre răspunderea penală pe care o poartă conform art.325 din Codul penal *Coruperea activă*, adică pentru promisiunea, oferirea sau darea unei persoane publice a mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, la ce acesta, în mod grosolan a ignorat aceste avertizări.

În așa mod, prin acțiunile sale intenționate **cet. Gavriliuc Vadim******* a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.325 alin.(1) din Codul penal *Coruperea activă*, caracterizată prin semnele: **promisiunea, oferirea și darea, personal unei persoane publice de bunuri sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru neîndeplinirea unei acțiuni, în exercitarea funcției.**

În ședința de judecată, inculpatul **Gavriliuc Vadim ******* care, până la începerea cercetării judecătorești, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, și-a recunoscut vina, nesolicitând administrarea de probe noi, prin cerere scrisă, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Procurorul Anatolie Banaru și avocatul Victor Șova au susținut cererea înaintată de inculpat.

Constatînd, că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului, instanța a admis cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută în **art. 364¹ Cod de procedură penală**, pe baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

*Inculpatul Gavriliuc Vadim****** fiind audiat în cadrul examinării cauzei, chestionat sub jurământ în conformitate cu art. 108 și 364¹ Cod de procedură penală, vina în săvârșirea acțiunilor ilegale a recunoscut-o integral, declarând că, la data de 12 iulie 2025, seara a servit bere la locul de muncă în satul Plop raionul Dondușeni cu niște colegi. La locul de muncă a venit o persoană de gen masculin necunoscut și i-a rugat să se deplaseze cu automobilul de model «OPEL ZAFIRA», cu numărul de înmatriculare *********, care îi aparține persoanei date, la Stația PECO pentru a procura țiğări. La volanul automobilului a urcat dînsul, unde pe străzile orașului Dondușeni a fost stopat de către poliție. De frică, că anterior nu a mai pățit așa ceva, le-a propus colaboratorilor de poliție suma de 500 lei. Inspectorii de Poliție nu au acceptat banii. După care a fost condus la Inspectoratul de Poliție Dondușeni și a fost stabilită fapta dată, după

care a fost eliberat. Îi pare rău de cele comise. Solicită să îi fie aplicată pedepasă sub formă de amendă.

Vina inculpatului *Gavriliuc Vadim* ***** de *Coruperea activă*, caracterizată prin semnele: promisiunea, oferirea și darea, personal unei persoane publice de bunuri sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru neîndeplinirea unei acțiuni, în exercitarea funcției, se confirmă și prin următoarele probe examinate în ședința de judecată, administrate la urmărirea penală,

- declarațiile martorului Chiperi Dorin (f.d 12-13);
- declarațiile martorului Grosu Vadim (f.d 14-15);
- conținutul proceselor-verbale de sesizare privind săvârșirea infracțiunii din 12.07.2025 (f.d.- 4, 5);
- conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 12.07.2025, cu tabelul fotografic (f.d 6-11);
- conținutul procesului-verbal de ridicare din 12.07.2025 (f.d 17);
- conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 14.07.2025 (f.d 18-19);
- mijlocul material de probă: două secvențe video efectuate la data de 12.07.2025, stocate pe un purtător optic de informații DVD-RW, care se păstrează la cauza penală. (f.d 20);
- Corpurile delict:
- o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD, seria F 0157 și nr.570617, anul producerii 2015;
- o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD, seria F 0154 și nr.824376, anul producerii 2015;
- o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD, seria F 0147 și nr.918643, anul producerii 2015;
- o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD, seria F 0086 și nr.865944, anul producerii 2015;
- o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD, seria F 0164 și nr.804061, anul producerii 2015.

Aceste corpuri delict, au fost transmise spre administrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale (f.d 37, 41-42, 53);

- conținutul procesului-verbal de examinare a obiectelor (banilor) din 30.07.2025, cu tabelul fotografic (f.d 38-40);
- conținutul dislocației forțelor și mijloacelor (2 schimburi) a SP ED, OC, BR, DN al SP NORD, a Direcției Patrule Nord a INSP la data de 11.07.2025 (copie) (f.d 46);
- conținutul ordonanței privind începerea urmăririi penale din 14.07.2025 (copie) (f.d 49).

Prin ansamblul de probe cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța consideră că vinovăția inculpatului *Gavriliuc Vadim****** a fost dovedită integral.

Potrivit art. 101 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Cu referire la elementele constitutive ale infracțiunii incriminate inculpatului *Gavriliuc Vadim* ***** prin rechizitoriu, instanța de judecată reține, că *obiectului juridic special*, a adus un prejudiciu relațiilor sociale privind buna desfășurare a activității de serviciu a persoanelor publice, în speță – angajaților INSP. Cerând persoanelor publice corectitudine și probitate în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, legea le asigură acestora, în același timp, o protecție eficientă împotriva actelor de corupere, la care ar putea fi expuși. Infracțiunea de corupere activă este lipsită de obiectul material.

Vorbind de *latura obiectivă* a infracțiunii, explică că, elementul material al acesteia poate fi realizat prin trei modalități normative, toate fiind alternative:

1. Promisiunea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă;
2. Oferirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă;
3. Darea personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia.

Astfel, cazul examinat cuprinde toate cele trei modalități, prin care s-a realizat coruperea activă.

Săvârșirea coruperii active prin promisiune cuprinde angajamentul, făgăduiala, obligația pe care și-o asumă persoana particulară față de persoana publică de a-i remite în viitor, într-un termen determinat sau fără termen, bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin. Promisiunea poate lua mai multe forme: verbală, în scris, prin mijloace de telecomunicații, etc.. Promisiunea poate fi expresă sau implicită, ori abuzivă. Este important de reținut că, chiar dacă cele promise nu sunt determinate cantitativ ori calitativ, promisiunea trebuie să fie serioasă și reală.

Pentru existența infracțiunii de corupere activă în varianta promisiunii, indiferent de modul în care a fost făcută, această promisiune trebuie să ajungă la cunoștința persoanei publice, care se supune coruperii, dar nu are relevanță însușirea ei pe deplin de către persoana publică. Promisiunea nu implică neapărat actul corelativ al acceptării, ea fiind în principiu, un act unilateral al celui care promite (corupătorului).

Oferirea înseamnă o propunere însoțită de prezentarea obiectului coruperii sau punerea lui (a obiectului) la dispoziția funcționarului corupt. Oferta trebuie să poarnească din inițiativa particulară, să fie voluntară și spontană. Oferta trebuie să fie reală și să se materializeze într-o acțiune a celui care corupe activ persoana publică. Ca și în cazul promisiunii, la oferirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, nu are semnificație faptul primirii ofertei, fiind suficientă înaintarea ei de către corupător. În cazul în care persoana publică respinge oferta, nu are loc infracțiunea de corupere pasivă, realizându-se însă, fapta de corupere activă.

Darea constă în acțiunea corupătorului de a înmâna, a preda celui corupt bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă. Ea implică, în mod necesar, acțiunea corelativă a celui corupt de a le primi. Este indiferent dacă, aceste bunuri au fost date din propria inițiativă sau cedând la solicitările funcționarului. Nu interesează săvârșirea coruperii active dacă *darea* are ca efect un transfer de proprietate valabil. Actul infracțional de *dare*, poate fi realizat personal de făptuitor, adică direct sau prin mijlocitor (intermediar) – indirect, fapt care nu are relevanță pentru existența infracțiunii de corupere activă. Pentru existența acestei infracțiuni este suficientă activitatea de transmitere a bunurilor, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, fără a fi necesară și îndeplinirea actului pentru care s-au dat aceste valori.

În paralel menționez că, pentru existența infracțiunii în cauză nu este relevant faptul dacă, persoana publică a acceptat sau refuzat promisiunea sau oferirea, întrucât infracțiunea **se consumă odată cu acțiunea de predare, înmânare a avantajului material**. De asemenea, pentru existența infracțiunii de corupere activă, nu este necesar ca darea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, să fi fost urmată de realizarea scopului urmărit de corupător, în latura obiectivă a infracțiunii nu intră existența unui beneficiu pentru corupător. În situația în care valorile propuse nu au fost luate, acțiunile corupătorului urmează a fi calificate ca tentativă de corupere activă.

Pentru întregirea laturii obiective a acestei infracțiuni, este necesară îndeplinirea unor condiții concomitente, ce și s-a întâmplat în cazul lui **Gavriliuc Vadim******* și anume:

- Promisiunea, oferirea sau darea să aibă ca obiect bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, stipulate în textul normativ al art.324 din Codul penal – corupere pasivă.

- Bunurile, serviciile, privilegiile sau avantajele sub orice formă, să fie necuvenite, să nu fie datorate în mod legal, deci să aibă caracter de retribuție, adică să constituie plata sau răsplata în vederea efectuării unui act determinat, arătat în mod explicit.

- Acțiunea pentru a cărei îndeplinire, neîndeplinire, grăbire sau întârziere, subiectul activ dă bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, să țină de obligațiunile de serviciu ale persoanei publice ori să fie contrar acestor îndatoriri.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) din Codul penal, se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă, adică, făptuitorul își dă bine seama că bunurile, serviciile, privilegiile sau avantajele sub orice formă, pe care le dă unei persoane publice, nu i se cuvin acestuia, ci reprezintă o retribuție pentru a-l determina fie să îndeplinească sau nu, să grăbească sau să întârzie o acțiune, fie să încalce îndatoririle de serviciu și urmărește să o realizeze în scopul arătat, creând prin aceasta, implicit, o stare de pericol pentru buna desfășurare a activității de serviciu.

Subiectul activ al coruperii active nu este determinat, putând fi orice persoană, care îndeplinește condițiile generale – vârsta de 16 ani și responsabilitate.

Subsidiar, constat faptul că, învinuitul Gavriliuc Vadim***** întrunește calitatea necesară de *subiect al infracțiunii*, conform art.21 din Codul penal.

Consumarea infracțiunii cercetate are loc instantaneu, în momentul săvârșirii acțiunii tipice – de promitere, oferire sau dare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, incriminate prin art.325 din Codul penal. Infracțiunea se consideră consumată chiar și atunci când cel corupt a luat numai o parte din ofertă.

Potrivit art.325 alin.(6) din Codul penal, persoana care a promis, a oferit sau a dat bunuri ori servicii enumerate la art.324, este liberată de răspundere penală dacă acestea i-au fost extorcate sau dacă, persoana s-a autodenunțat neștiind că organele de urmărire penală sunt la curent cu infracțiunea pe care a săvârșit-o.

În concluzie, instanța de judecată a constatat cu certitudine în baza probelor administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, că inculpatul **Gavriliuc Vadim******* a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod Penal cu indicii de calificare: *Coruperea activă, caracterizată prin semnele: promisiunea, oferirea și darea, personal unei persoane publice de bunuri sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru neîndeplinirea unei acțiuni, în exercitarea funcției.*

La determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cât și prin punctul de vedere al nevoii de reeducare a făptuitorului, instanța de judecată va ține cont de prevederile art. art. 7, 75 – 88 ale Codului penal, și anume gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, precum și de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.

Conform art.61 alin.(1) Cod penal se indică, că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Conform art.61 alin.(2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Asa dar, potrivit art.7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În acord cu art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o *pedeapsă echitabilă* în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform art.75 alin.(2) Cod penal, instanța de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura scopul pedepsei.

Concomitent, instanța menționează că recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să-i fie acordată o dublă valență juridică.

În conformitate cu prevederile art. 76 alin. (1) lit. f) din Codul penal, în acțiunile lui Gavriiliuc Vadim, a fost stabilită circumstanța care atenuează răspunderea penală, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare; recunoașterea vinovăției.

În acțiunile inculpatului, potrivit materialelor dosarului, ca circumstanțe agravante prevăzute de art.77 CP RM nu sunt stabilite circumstanța care agravează răspunderea penală.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanța de judecată ia în considerație că, inculpatul Gavriiliuc Vadim a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea comisă de către inculpatul Gavriiliuc Vadim este calificată ca „**ușoară**”.

Cu referire la personalitatea inculpatului *Gavriiliuc Vadim*, instanța de judecată reține că, dânsul anterior nu a fost atras la răspundere penală (f.d. 24).

În temeiul art. 8 Cod Penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

La caz, pornind de la natura și gravitatea faptelor comise, care este catalogată ca una mai puțin gravă, în contextul circumstanțelor reale de săvârșire a infracțiunii și a celor personale ale inculpatului, ținând cont de scopul pedepsei, instanța de judecată consideră, că în privința inculpatului Gavriiliuc Vadim poate fi aplicată pedeapsa sub formă de **amendă**, având în vedere inclusiv prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, care statuează, că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Determinând felul pedepsei, instanța de judecată consideră necesar de a stabili cuantumul pedepsei.

În acest sens, analizând materialele dosarului instanța atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală. Prin urmare, la stabilirea pedepsei pentru speță au incidentă prevederile art. 80¹ alin. (1) Cod penal.

În conformitate cu art. 80¹ alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Practica judiciară constantă statuează, că prin sintagma „*limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială*” legiuitorul a avut în vedere că pedeapsa, în cazul în care este amendă sau închisoare, se reduce cu o pătrime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpaților.

Astfel, inculpatul *Gavriliuc Vadim* beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă sub formă de amendă și închisoare, în temeiul art. 80¹ alin. (1) Cod penal. Respectiv, noile limite ale pedepsei sub formă de închisoare și amendă, care sunt pasibile aplicării față de inculpatul *Gavriliuc Vadim* pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute la art. 325 alin.(1) Cod penal.

Din considerentele indicate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, instanța consideră că pedeapsa lui *Gavriliuc Vadim* urmează să fie stabilită sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 25 000,00 (douăzeci și cinci mii,00) lei.

Totodată, instanța aduce la cunoștința lui *Gavriliuc Vadim*, că, în baza art. 64, alin.(3¹) Cod Penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.”

Acțiunea civilă n-a fost înaintată și cheltuieli judiciare nu au fost suportate.

Corpurile delictive:

În continuare în conformitate cu art. 158 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, „corpuri delictive sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaște drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată și se anexează la dosar.”

În conformitate cu art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, „în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute

de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delictive rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delictive, se remit persoanelor de la care au fost ridicate”.

Corpul delict: - o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD, seria F 0157 și nr.570617, anul producerii 2015;

- o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD, seria F 0154 și nr.824376, anul producerii 2015;

- o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD, seria F 0147 și nr.918643, anul producerii 2015;

- o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD, seria F 0086 și nr.865944, anul producerii 2015;

- o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD, seria F 0164 și nr.804061, anul producerii 2015.

Aceste corpuri delictive, au fost transmise spre administrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infractionale, instanța de judecată consideră necesar după intrarea sentinței în vigoare *de supus confiscării speciale în folosul statului ca bun utilizat la săvârșirea infracțiunii*.

În speță, corborând materialul probant administrat cu textul legal enunțat, instanța de judecată consideră că măsura confiscării a mijloacelor bănești utilizate și destinate pentru săvârșirea infracțiunii, nu este abuzivă și nu încalcă principiile constituționale, referitoare la proprietate, ci este o măsură de siguranță prevăzută de lege și aplicată în temeiul acesteia. Mai mult decât atât, instanța de judecată consideră oportun aplicarea confiscării speciale, în scopul restabilirii echității sociale și contracararea pe viitor a comiterii unor fapte similare de către inculpată sau de terțe persoane.

Astfel, în cazul unei confiscări de proprietăți, echilibrul just dintre scop și drepturi depinde de mulți factori, inclusiv, de scopul urmărit și de comportamentul făptuitorului. În cazul de față, reieșind din gradul de implicare a inculpatei în acțiunile comise, prin modul în care a fost concepută activitatea infracțională, cu folosirea mijlocului bănești destinate să servească la realizarea laturii obiective a infracțiunilor incriminate.

Aspectele ce țin de problematica confiscării bunurilor, ca instrument de combatere a criminalității, a generat o jurisprudență abundentă a Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, Curtea Europeană a examinat un spectru vast de cauze privind confiscarea, diferențiind între confiscarea bunurilor care au constituit obiect al infracțiunii (*objectum sceleris*), în urma condamnării acuzaților (*Agosi vs Marea Britanie*, hotărârea din 24 octombrie 1986); confiscarea bunurilor care au constituit instrumentul infracțiunii (*instrumentum sceleris*), după condamnarea acuzaților (*C.M. vs Franța*, decizia din 26 iunie 2001) sau confiscarea bunurilor aflate în posesia terților, după condamnarea acuzaților (*Air Canada vs Marea Britanie*, hotărârea din 5 mai 1995). În același timp, referitor la veniturile provenite dintr-o activitate criminală (*productum sceleris*), Curtea Europeană a examinat confiscarea care a urmat după condamnarea reclamantului (a se vedea *Phillips vs Marea Britanie*, hotărârea din 5 iulie 2001), precum și cauze în care confiscarea

a fost dispusă, independent de existența unei proceduri penale, pentru că patrimoniul reclamantilor era prezumat, ca fiind de origine ilicită (a se vedea Riel și alții vs Italia, decizia din 4 septembrie 2001; Arcuri și alții vs Italia, decizia din 5 iulie 2001; Raimondo vs Italia, hotărârea din 22 februarie 1994) sau, ca fiind utilizate pentru activități ilicite (Butler vs Marea Britanie, decizia din 27 iunie 2002).

La fel, instanța de judecată consideră că confiscarea mijloacelor financiare utilizate la săvârșirea infracțiunilor nu va duce la încălcarea dreptului de proprietate consfințit în Constituția Republicii Moldova și dreptul la protecția proprietății în sensul art. 1 Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Relevante speței sunt și cazurile CEDO Ismayilov contra Federației Ruse din 06 noiembrie 2008; cauza CEDO Bendenoun vs France din 24 februarie 1994; cauza Silickienė v. Lituani, din 10 aprilie 2012.

Deci măsura confiscării nu reprezintă, în cauza de față, o ingerință nepermisă a statului în dreptul de proprietate, incompatibilă cu Convenția, întrucât este prevăzută de lege, este necesară într-o societate democratică, tocmai prin prisma scopului pentru care a fost instituită – de garanție și de prevenire – fiind proporțională cu scopul urmărit.

Conducându-se de prevederile art. 80¹ alin.(1) Cod penal și art. 364¹; 384-385 și 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

C O N D A M N Ă

Gavriliuc Vadim ***** născut la ***** se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 80¹ alin.(1) Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, se stabilește acestuia pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceia ce constituie 25 000,00 (douăzeci și cinci mii,00) lei.

Se explică lui **Gavriliuc Vadim*******, că conform art. 64, alin.(3¹) Cod Penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Corpul delict: - o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD, seria F 0157 și nr.570617, anul producerii 2015;

- o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD, seria F 0154 și nr.824376, anul producerii 2015;

- o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD, seria F 0147 și nr.918643, anul producerii 2015;

- o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD, seria F 0086 și nr.865944, anul producerii 2015;

- o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD, seria F 0164 și nr.804061, anul producerii 2015, transmise spre administrare **Agenciei de Recuperare a Bunurilor Infracționale**, instanța de judecată consideră necesar după intrarea sentinței în vigoare *de supus confiscării speciale în folosul statului ca bun utilizat la săvârșirea infracțiunii*.

Sentința poate fi contestată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani.

Sentința motivată, pronunțată și înmănată integral participanților la proces la data de 07 noiembrie 2025.

**Președintele ședinței
judecător**

Sergiu Godorogea